

Praktyki studentów architektury rozwijające umiejętności malarskie są dobrym polem doświadczalnym sprzyjającym zdefiniowaniu pojęcia malarstwa architektoniczno-projektowego. Słowo „projektowego” zostało dodane do tego wyrażenia, aby uniknąć potocznych skojarzeń z malarstwem naściennym, czy przedstawiającym architekturę. Z kolei powoduje to, że definicja taka posiadać może pewne cechy definicji regulującej, a więc częściowo zmieniającej znaczenie.

Malarstwo przeważnie dzieli się ze względu na temat, paletę barw, funkcję, rodzaj techniki malarskiej czy rodzaj podłoża. W tym momencie na boku trzeba zostawić sprawy związane z różnorodnością stylów czy kierunków. W omawianym przypadku znaczenie pierwszoplanowe będzie miała funkcja powiązana z tematem.

Malarstwo architektoniczno-projektowe to dziedzina sztuki, konkretnie malarstwa, zajmująca się badaniem w praktyce stosunków między malarstwem i architekturą, służebna wobec procesu projektowania. Jednocześnie jednak poprzez tak określoną tożsamość zachowuje autonomiczność. Jest to analiza obiektów architektonicznych mających powstać, jak również istniejących. Zawiera w sobie zarówno malarskie badanie przestrzeni zastanej, barwne szkice wstępne, jak i gotowe rozwiązania będące projektami kolorystyki projektowanego, bądź istniejącego obiektu. W przypadku badania rzeczywistości, jak również projektowania, w zakres malarstwa architektoniczno-projektowego wchodzić też może wykonanie próbek barwy. Służy też poznaniu w praktyce teorii barwy i rozwijaniu wrażliwości plastycznej. Należy przyjąć, że walory malarskie może mieć też sama plansza przedstawiająca architekturę, czy urbanistyką. W tym drugim przypadku nadrzędną jest jednak funkcja związana z przekazem informacji i to ona decyduje o użytych barwach.

Jeśli chodzi o malowanie istniejących realnie obiektów jest to analiza kolorystyczna. Związana jest ona z różnorodnością odbioru w zależności od oświetlenia, a więc pory dnia czy roku. W szkicach malarskich budynków najważniejszą z kolei jest wstępna notacja stanu faktycznego. Proces projektowania architektonicznego opiera się na zasobie wiedzy wyuczonej, jak i tym co zostało zaobserwowane. Nauczanie architektury powinno zawierać zapoznanie się z tematyką poprzez zwiedzanie i oglądanie obiektów, przy jednoczesnej ich analizie pozwalającej zrozumieć dlaczego coś zostało tak, a nie inaczej zrobione. Z kolei wykonany, gotowy projekt kolorystyczny ma mieć cechy syntezy.

Należy pamiętać, że odbiór barw przez różne osoby, w mniejszym lub większym stopniu różni się od siebie. Wynika to ze zdarzających się różnic mających podłoże anatomiczne. Powinno to mieć znaczenie nie tylko w dydaktyce architektonicznej, ale też w nauczaniu barwy oraz w ocenie architektury.

Marek Firek

Prowadzenie praktyki:

Dr hab. szt. inż. arch. Marcin Barański, prof. PK

Współprowadzący praktykę:

Prof. dr hab. inż. arch. Maria Jolanta Żychowska, kierownik Katedry Rysunku, Malarstwa i Rzeźby

Dr hab. szt. Józef Wąsacz, prof. PK

Dr inż. Paweł Nowicki

Dr inż. arch. Grzegorz Schnotale

Dr inż. arch. Piotr Setkowicz

Mgr inż. arch. Anna Barańska

Mgr inż. arch. Dominik Dousa

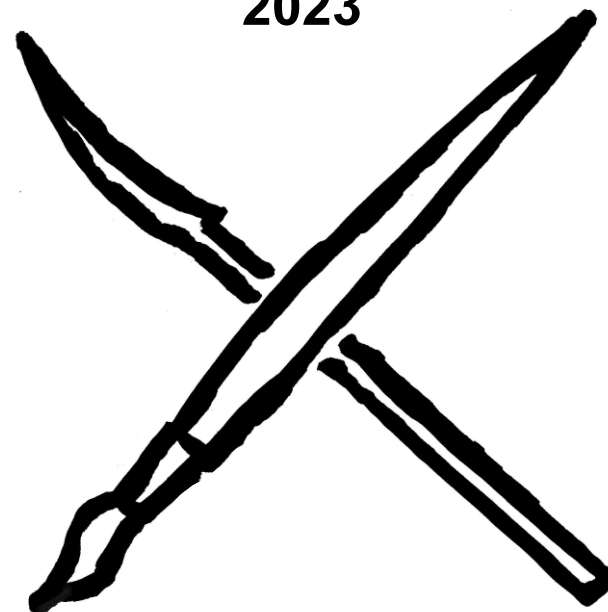
Dr hab. szt. Iwona Zuziak, prof. PK

Organizacja merytoryczna praktyki:

Dr hab. szt. inż. arch. Marek Firek

Wydawnictwo Katedry Rysunku, Malarstwa i Rzeźby
Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej
Kraków 2023

WYSTAWA POPLENEROWA PLENER RYSUNKOWY 2023

POLITECHNIKA KRAKOWSKA
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY

KATEDRA RYSUNKU, MALARSTWA I RZEŻBY

MUZEUM KOŚCIUSZKOWSKIE
GALERIA BASTION

KRAKÓW
AL. WASZYNGTONA 1

GRUDZIEŃ 2023 - STYCZEŃ 2024

